

[Justitsministeren]

timesteren, dommeren, de ansatte ved Direktoratet for Kriminalforsorgen, danske meteorologer, læger og ansatte ved luftfartsvæsenet er ligeledes ansat efter den grønlandske tjenestemandsløn. Ansatte efter denne lovgivning får grønlandsk løn, som på grund af det generelle løn-, pris- og beskatningsniveau er noget lavere end lønnen efter den danske tjenestemandsløvgivning, og det drejer sig i øjeblikket om 82 grønlandske polititjenestemænd.

De danske politifolk, som er midlertidigt udsendt til Grønland, er på grund af rekrutteringsforholdene ansat ifølge vilkårene i den danske tjenestemandsløvgivning, også med hensyn til aflønning. Der er tale om ca. 22 udsendte danske politifolk. De pågældende får ikke udetillæg eller lignende, og de er ikke væsentlig bedre stillet rent lønmæssigt end en dansk polititjenestemand i Danmark. Både på den baggrund og også af rekrutteringsmæssige hensyn ville det være problematisk at aflønne de udsendte politifolk med grønlandsk løn.

I det daglige samarbejde er det naturligvis ikke tilfredsstillende, at man har forskellige løn- og ansættelsesvilkår, men i øvrigt er ansat samme sted og udfører det samme arbejde, og derfor har vi drøftet problemet med Finansministeriet og personaleorganisationerne. Det er endnu ikke lykkedes at finde en løsning, som fuldstændig kan udjævne lønforskellene, men en proces er sat i gang, og ved den seneste aftale om justering af tjenestemandslønningerne i Grønland lykkedes det at få en del af forskellene udjævnet i kraft af generelle omklassificeringer og en justering af de danske polititjenestemænds polititillæg. De grønlandske lønninger blev løftet med ca. ½ mio. kr. mere end de danske, men der er fortsat en forskel i aflønningen. Tidligere var den på ca. 15 pct., nu er den på 10 pct.; så man kan sige, at bestræbelserne på at udjævne forskellene er lykkedes i et vist omfang. Man har peget på en mulighed for en fuldstændig udjævning. Udgifterne hertil vil udgøre ca. 1,7 mio. kr. på årsbasis, og her er det regeringens holdning, at det beløb kan og bør afholdes inden for de puljer, som er afsat til lønforbedringer.

Man kan altså sige, at en løsning på problemet kræver en god vilje – også fra organisationernes side – men sagen er fortsat under forhandling, og vi håber at kunne finde en løsning på spørgsmålet.

Det andet spørgsmål, som hr. Rosing og hr. Steenholdt rejste, vedrørte de grønlandske indsatte i danske fængsler, som jo er blevet særdeles aktuelt på det seneste med udgivelsen af nogle bøger, der også har fået en meget betydelig omtale i de danske medier. Jeg mener, at det er et meget væsentligt spørgsmål, som jeg også selv har beskæftiget mig ganske meget med, og Kriminalforsorgen har ligeledes anvendt mange kræfter på at søge problemerne løst bedst muligt.

Det generelle, meget vigtige spørgsmål er naturligvis, om dømte grønlændere bør afsone en dom i Danmark. Jeg vil gerne sige, at det bedste ville jo være, at de kunne afsone i Grønland, men den store udredning, det betækningsarbejde, der blev gennemført for nogle år siden og var baggrund for en større debat, påviste jo tydeligt problemerne. Der skal bygges et lukket fængsel i Grønland, der skal ansættes psykiatere og psykologer blandt fængselspersonalet, og man må regne med nogle meget betragtelige udgifter. Anlægsudgifterne vil udgøre ca. 60 mio. kr., de årlige driftsudgifter 10-15 mio. kr., og vi taler altså om 8 til 12 indsatte.

Set i det lys må vi sige – og det har vi også gjort – at det er en betragtelig udgift, og hertil kommer, at der ikke umiddelbart kan skaffes grønlandsksprogede psykiatere og psykologer. Derfor er det ikke sket, og her synes jeg også, man bør tage i betragtning, at sværtbelastede, psykotiske grønlændere, der ikke er kriminelle, også bliver sendt til psykiatriske institutioner i Danmark.

Jeg har løbende drøftet spørgsmålet med Grønlands Landsting, jeg har haft gode og udbytterige samtaler med både den tidligere landstingsmand på området og den nuværende landstingskvinde – hedder det vist – Henriette Rasmussen, og jeg skal også i nær fremtid have en drøftelse med den grønlandske landstingsformand, hvor vi vil diskutere spørgsmålet nærmere.

Selv om vi ikke har etableret en lukket institution på Grønland, betyder det ikke, at der ikke er sket en lang række forbedringer og også fortsat vil ske forbedringer i de indsatte forhold i Herstedvester. Jeg mener faktisk, at der er gjort ganske meget for at gøre forholdene rimelige. Der er blevet indrettet en særlig afdeling, hvor de dømte grønlændere kan være sammen; der er grønlandsk personale på afde-